

## Neogrady Antal

### **TAGORE FÁJA**

*A csend fölött zenélve ring a pára,  
S a déli part ezernyi mécsvilága  
Visszajátssza nekünk a régi estét,  
Mikor a test nyugalját itt kerested.  
S amit a fácska lombja szétterített,  
Terméséből egy újabb kor merített.*

*És visszatér a pille pillanat,  
Mit itt felejtettél Rabindranath.  
Lámpásaidba fényt legyint az álom  
S miként a messze Szantinikétánon  
Magasba száll a szantálpálca füstje  
S beszívja a Balaton színezüstje.  
De hogyha lelked itt e fába lenne,  
Egy ága nőne át a végtelenbe.*

*Száz év se több, mint múltó pillanat,  
Te mondtad egyszer így Rabindranath.*

*A lelki béke lángja, hogyha serceg,  
Taníts békülni minket furcsa herceg,  
Hogy lehűtsön minden izgága lázat  
A hársvirág-sziromból hullt alázat.  
S a fű szegélyén, hogyha majd megállunk.  
Mosolyba oldja emléked halálunk.*

*Reményből kortyol áldomást a nap,  
S e pillanat tiéd Rabindranath!*